

עפ"ג (חיפה) 41488-02-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 41488-02-24 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 148645/2020

לפני הרכב כבוד השופטים:
השופט אברהם בולוס [אב"ד]
השופט מאזן דאוד
השופט ניצן סילמן
המערער

מדינת ישראל

נגד
המשיב
פלוני

פסק דין

1. ערעור המדינה על קולת העונש בגזר-דינו של ביהמ"ש השלום בעכו (כב' השופטת שושנה פיינסוד) שניתן בת"פ 33233-09-20 (להלן: **התיק העיקרי**) ובתיק מצורף ת.פ. 43320-11-19 (להלן: **התיק המצורף**), ובגדרו הוטל על המשיב מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות נוסף לענישה נלווית.

כתבי האישום

2. המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל התייחסות לעניין העונש בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי אישום מתוקנים שהדיון בהם אוחד.

א. בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, המשיב הורשע בעבירת תקיפה סתם - בן זוג- לפי סיעף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: **חוק העונשין**), זאת על יסוד הודאתו בעובדות שתמציתן כלהלן:

ביום 4.4.20 כשהיו המשיב והמתלוננת - אשתו בחדר השינה, הבחין המשיב בטלפון של המתלוננת בתמונות שלא מצאו חן בעיניו. לאחר מכן, אחז בשתי ידיו בחוזקה בגרונה של המתלוננת, חנק אותה, הטיח אותה במיטה, רכן מעליה ובברכיו לחץ על בטנה וכן אחז

בשערותיה. בהמשך אחז בכרית והניח אותה על פניה של המתלוננת והמשיך לחנוק אותה, עד אשר נדחף על-ידה.

המשיב הוציא מזרון אל הסלון, שפך עליו מים ואמר למתלוננת "אם את יכולה לישון על המזרון, תשני". המתלוננת עזבה והלכה לבית חמיה, המתגוררים קומה מתחת. המשיב הגיע לבית הוריו ומיד השליך לעברה את הטלפון שלה.

למחרת בבוקר המתלוננת אמרה למשיב כי בכוונתה לעזוב את הבית, כשנגשה לכיוון הדלת, אחז בידי בחוזקה בגרונה בחניקה. המתלוננת חשה סחרחורת ונפלה על הרצפה, או אז המשיב שפך עליה מים והיא ניצלה הזדמנות כשהלך למטבח ויצאה לבית אחותה.

ב. בכתב האישום המתוקן בתיק המצורף המשיב הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג- עבירה על פי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, ובעבירת תקיפה סתם- בן זוג- עבירה על פי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן בתיק המצורף, ביום 12.7.19 על רקע ויכוח באשר לחנית הרכב, דרש המשיב מן המתלוננת לעלות לביתם, אז דחפה בגבה אל עבר רהיט בחדר השינה, ונגרמה לה חבלה בסנטרה. המשיב הכה באגרופיו בידה הימנית וגרם לה לשטפי דם. המשיב חנק את המתלוננת תוך שהוא לוקח ממנה את הטלפון הנייד על מנת שלא תתקשר למשטרה.

כתב האישום המתוקן, בתיק המצורף, מוסיף ומתאר כי עשרה ימים קודם לכן, סטר המשיב לפניה של המתלוננת מספר פעמים וחנק אותה באמצעות ידיו.

תסקירי שירות המבחן

3. תסקירו הראשון של שירות המבחן נערך ביום 14.12.22. בתסקיר זה שירות המבחן מתאר את נסיבותיו האישיות של המשיב בן 31 אותה עת, נשוי ואב לשני ילדים, סיים 10 שנות לימוד, עבד כשכיר תקופות שונות ונעדר עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי המשיב הודה בחלק מן העבירות שבכתבי האישום והתקשה ליטול אחריות על ביצוען ולגלות אמפטיה לפגיעה במתלוננת ואף חש כעס על כך שהגישה תלונה כנגדו.

4. תסקירו השני של שירות המבחן הוגש ביום 22.1.23. בתסקיר זה שירות המבחן מתאר כי בפגישה עם המתלוננת תארה כי מתחילת נישואיהם התעוררו מחלוקות סביב המצב הכלכלי. המשיב מקנא לה ומונע ממנה לצאת לעבודה ולעזור בפרנסת המשפחה. הוויכוחים מגיעים לצעקות רמות והמשיב מפעיל כלפיה אלימות פיזית, דבר שהוביל

לפרדות חוזרות. שרות המבחן התרשם מתלות רגשית של המתלוננת במשיב ומנטייה לגונן עליו. שרות המבחן התרשם מצרכי שליטה גבוהים, רכושנות וקנאות מצד המשיב. בסיכום התסקיר שירות המבחן מעריך כי גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבולות בעתיד עולים על הסיכוי לשינוי. עוד, התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה להישנות עבירות דומות בעתיד ואין ביכולתו להמליץ על ענישה טיפולית או שיקומית, ואף הוסיף כי נכון להטיל על המשיב עונש משמעותי ומרתיע ובאם יוטל עליו המשיב מאסר בפועל אזי מומלץ לשלבו בטיפול ייעודי מעמיק בתחום האלמ"ב.

5. לבקשת המשיב הוזמן תסקיר שלישי מאת שירות המבחן שנערך ביום 6.9.23. בתסקיר זה מצוין, כי המשיב תיאר את השתתפותו במאסר בקבוצה ייעודית לאלימות בת 8 מפגשים אך ניכר כי לא הצליח להסיק תובנות או מסקנות מכך. שירות המבחן חזר על מסקנותיו מן התסקיר הקודם והמליץ להטיל על המשיב "ענישה הרתעתית בכדי לחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור, והמחיר הכרוך בהתנהלות אלימה ופורצת גבולות כלפי המתלוננת".

גזר הדין

6. בגז"ד ביהמ"ש קמא עמד על מדיניות הענישה המחמירה, נסיבות ביצוע העבירות והערכים המוגנים שהופרו ומצא כי המתחם הראוי מתחיל מ-8 ועד 24 חודשי מאסר.

ביהמ"ש קמא, הזכיר כי לקולא יש ליתן משקל לעובדה שבזמן ביצוע העבירות המשיב היה נעדר עבר פלילי, להודאתו ולחלוף הזמן, ומנגד לחומרה הודגשה עמדתו השלילית של שירות המבחן. עוד הוזכר בגז"ד, כי במסגרת ניהול הליך זה המשיב חזר והסתבך בשני מקרים, ביום 28.6.22 וגם 19.3.22, בעבירות אלמ"ב נגד אותה המתלוננת בגינם הוטל עליו, בין היתר, עונש מאסר למשך 10 חודשים במסגרת ת"פ 43365-07-22 (להלן: **ההליך המקביל**). מכל אלה, ביהמ"ש קמא מצא להטיל על המשיב מאסר בפועל למשך 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות נוסף למאסר על תנאי.

תמצית טענות הצדדים

7. המערערת בהודעת הערעור המפורטת ובטיעוניה לפנינו עמדה על חומרת מעשי המשיב, הדגישה את מדיניות הענישה שמחייבת העברת מסר מרתיע, את נסיבות העבירות הקשות ועתרה להחמרה משמעותית בענישה. המערערת גם הפנתה לפסיקה רלוונטית אשר מלמדת כי העונש שנקבע סוטה משמעותית ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה בעבירות האלימות בהן עסקינן.

8. מנגד המשיב בדעה, כי אין הצדקה להתערבות ערכאת הערעור, שכן העונש סביר. כך סבור המשיב לנוכח הודאתו, חלוף הזמן והעובדה שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. עוד הפנה המשיב להליך המקביל, וטען כי נסיבותיו והעבירות שם יחסית עולות בחומרתן על מקרה זה, וגם בוצעו בזמן שהליך זה מתנהל ובגיןם הוטל עליו מאסר בפועל למשך 10 חודשים, דבר המעיד כי העונש שהטל עליו בעקבות הליך זה, בהחלט סביר.

דין והכרעה

9. נזכיר את ההלכה לפיה :

"התופעה של אלימות במשפחה פשתה למרבית הצער במקומותנו ועל החברה להוקיע ולהביע סלידתה בכל דרך מתופעה זו אותה יש לעקור מן השורש. תרומת בית המשפט בעניין זה היא ענישה כואבת, קשה ומשמעותית שיש בה כדי להעניש ולהרתיע את העברין ולהוות התראה והרתעה לאחרים כמותו". (ע"פ 2776/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.10.99)).

ועוד:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלוות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (רע"פ 2486/19 נאטור נגד מדינת ישראל, פסקה 10 (11.4.2019); ראו גם: רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.19)).

10. התופעה של אלימות המופנית כלפי בת זוג מעוררת שאט נפש וסלידה, ולשם מיגורה של רעה חולה זו יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה וכואבת. על הענישה לעביר מסר חד וברור לפיו חברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם התנהלות אלימה כלפי בת זוג בתוך ביתה-מבצרה, מקום שבו מצופה כי ישררו יחסי אהבה וכבוד הדדים, תוך ניצול פערי הכוחות ולעיתים אף התלות הכלכלית. נפיצותן של עבירות אלו והחשיבות בהגנה על קורבנות האלימות, אף הן מהוות תימוכין של ממש להחמרה בענישה (ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל, פסקה 7 (11.10.07)).

11. התוצאה אליה הגיע ביהמ"ש קמא לא יכולה לעמוד נוכח חומרת המעשים, ההשפלה שחשה המתלוננת, הפגיעה בגופה ובכבודה וגם מהטעם שלא מדובר במעשה בודד אלא

במסכת אלימה בשני מקרים שבהם המשיב תוקף, דוחף, חונק, משפיל וגורם למתלוננת לחבלות:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.3.2020)).

ובהזדמנות נוספת:

"חדשות לבקרים אנו שומעים על אישה נוספת אשר התווספה למעגל האלימות, ולעיתים ההתנהלות האלימה המתחילה באופן מתון, מסלימה לאלימות חמורה ביותר המסתיימת בתוצאות טראגיות של ממש. על בית המשפט לומר באופן חד וברור כי התנהלות שכזו דינה אחד - עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ולתקופה משמעותית. מתגבר הצורך בענישה הולמת, מרתיעה ומשמעותית שמעבירה מסר חברתי תקיף נגד תופעות אלו ואף מגלמת בתוכה הכרה במצוקתן של נפגעות העבירה ובנזק שנגרם להן" (ע"פ 51/23 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 22 (13.06.2023)).

12. חיזוק של ממש למסקנתו אנו מוצאים בעמדתו של שירות המבחן אשר חזר והדגיש את צרכי השליטה הגבוהים, הרכושנות והקנאות מצד המשיב ומהסיכון הגבוה להישנות עבירות דומות הנשקף מהמשיב כלפי המתלוננת - סיכון שהתממש בהליך המקביל. זהו מקרה שמחייב הטלת ענישה הכוללת מאסר בפועל, שכן המסר חייב להיות ברור כי אלימות קשה כלפי בת זוג תוביל להטלת ענישה הכוללת מאסר בפועל גם בעניינו של נאשם שאין לחובתו הרשעות קודמות (השוו': רע"פ 2503/24 יעקב נחמוב נ' מדינת ישראל (28.3.24)); רע"פ 2750/22 אורי אלי לילקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022)).

13. אנו לא מקבלים את טענת המשיב כי מהתוצאה העונשית שנקבעה בהליך המקביל נגזרת המסקנה כי המדובר בעונש סביר. העונש שנקבע בהליך המקביל מקל באופן בולט עם המשיב וגם אם המערערת השלימה עם אותה התוצאה, הדבר לא מצדיק שכפולה של הטעות.

14. לאחר שנתנו את דעתנו לכל הנסיבות לקולא לרבות ההודאה וחלוף הזמן, ויחסנו משקל רב לכלל לפיו ערכאת הערעור לא ממצה את הדין עם נאשם בקבלת ערעור המדינה, החלטנו לקבל את הערעור כלהלן:

מטילים על המערער מאסר בפועל למשך 10 חודשים חלף תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

יתר רכיבי הענישה יישארו על כנם.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 18.8.24, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 089787377.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ד, 11 יולי 2024, במעמד ב"כ המערערת עו"ד רונית גרניק-סופר, המשיב בעצמו וב"כ עו"ד ענבתאוי.

ניצן סילמן, שופט

מאזן דאוד, שופט

אברהים בולוס, שופט
אב"ד